

Άγγελος Χάγιος, Μέλος της ΠΕ του ΝΑΡ και του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

«Λέμε στον κόσμο της αριστεράς να μην ενσωματώσει σαν δική του την ήττα της ”αριστερής” διαχείρισης» και να «συζητήσουμε για μια αριστερά μαχόμενη και ανατρεπτική, που δεν θα υποτάσσεται και δεν θα προσκυνά. Να αντιτάξουμε ένα μάχιμο μέτωπο καθολικής σύγκρουσης με την αστική πολιτική και ιδεολογία και να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο της επιστροφής στα παλιά. Να συμπορευτούμε και στις εκλογές της 25/6 με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

Αυτά τονίζει μεταξύ άλλων στο Πριν ο **Άγγελος Χάγιος.** Όσον αφορά την επόμενη μέρα σημειώνει πως «η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΝΑΡ δεν θα περιμένουν μια σύγκρουση που μοιάζει αναπόφευκτη. Θα αναλάβουν πρωτοβουλίες για να προετοιμάσουν τους όρους ενός αγωνιστικού ξεσηκωμού, με ενιαία πολιτικά αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά, με στρατηγική στόχευση και νικηφόρα προοπτική».

Συνέντευξη στον Κυριάκο Νασόπουλο

▶ Ο Μ. Βορίδης και άλλα στελέχη της ΝΔ μιλούν για στρατηγική ήττα της Αριστεράς στις εκλογές της 21ης Μάη, αναφερόμενοι στην κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ. Έχουν δίκιο;

Αντιμετωπίζουμε ήδη νέα κλιμάκωση της επίθεσης στην αριστερά και το κίνημα από σημαντικά κέντρα αστικής στρατηγικής, τη ΝΔ και την πολύμορφη ακροδεξιά. Εκτιμούν ότι τους παίρνει μετά το εκλογικό αποτέλεσμα της 21/5. Αξιοποιούν, πρωτίστως, τη χρεοκοπία

του ΣΥΡΙΖΑ ως κυβέρνηση και ως αντιπολίτευση και την υπηρεσία που τους πρόσφερε δυσφημίζοντας τις αξίες και την ιστορία της αριστεράς. Πολλές φορές, μετά τη μεταπολίτευση του 1974, έχουν εκτιμήσει πως θα «καθαρίσουν» με την αριστερά, με την ΕΑΜική επανάσταση και τον ΔΣΕ, με τις νεολαιίστικες και εργατικές εξεγέρσεις, το Πολυτεχνείο και το 2008. Σε κάθε στροφή της ταξικής πάλης, ωστόσο, τα βρίσκουν όλα αυτά μπροστά τους, ιδιαίτερα στη νεολαία και το κίνημα της. Αυτό είναι που φοβούνται και όχι τις δυνάμεις της αστικής διαχείρισης, αυτές «τις έχουν». Τα βέλη τους στρέφονται ενάντια στις αγωνιστικές αντιστάσεις, στις τάσεις ανατροπής και τις δυνάμεις της ανυπότακτης αριστεράς που όρθωσαν το ανάστημά τους και στις εκλογές και θα βρεθούνε μπροστά τους την επαύριο της 25ης Ιούνη.

▶Κι ο κόσμος της αριστεράς;

Απευθυνόμαστε στον κόσμο της αριστεράς και του λέμε να μην ενσωματώσει σαν δική του την ήττα της «αριστερής» διαχείρισης. Η εμπειρία στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και τη Λατινική Αμερική δείχνει ότι ήττα της αριστεράς έχουμε όταν αυτή ξεκόβει από τον σκοπό της και την εργατική τάξη και υποτάσσεται στα συμφέροντα της αστικής τάξης. Ήττα είχε ο ενιαίος Συνασπισμός με το ΚΚΕ το 1989. Ήττα έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ με την αστική διαχειριστική πολιτική του, όπως και η μη ρήξη της συμμαχίας ΜέΡΑ25-ΛΑΕ.

Τον καλούμε να συζητήσουμε για μια αριστερά μαχόμενη και ανατρεπτική, που δεν θα υποτάσσεται και δεν θα προσκυνά. Να αντιτάξουμε ένα μάχιμο μέτωπο καθολικής σύγκρουσης με την αστική πολιτική και ιδεολογία και να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο της επιστροφής στα παλιά. Να συμπορευτούμε και στις εκλογές της 25/6 με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Με διάλογο και κοινή δράση να δώσουμε την πολιτική μάχη για αλλαγή των συσχετισμών στην κοινωνία και στο κίνημα με την ενίσχυση της τάσης εργατικής χειραφέτησης και απελευθέρωσης. Μπορούμε να συμβάλουμε στην αναγκαία επανεξόρμηση των απελευθερωτικών ιδεών του μαρξισμού, του εργατικού πολιτισμού και της στρατηγικής σκέψης και πράξης της αριστεράς.

> Πολλές φορές έχουν εκτιμήσει πως θα «καθαρίσουν» με την αριστερά, το ΕΑΜ και τον ΔΣΕ, τις εξεγέρσεις και το Πολυτεχνείο, ωστόσο, τα βρίσκουν όλα αυτά μπροστά τους

▶Δεν αποτελεί το ΚΚΕ μια υπαρκτή Αριστερά για να στηριχθεί ο κόσμος;

Δεν γίνεται να στηρίξεις τον λαό αν δεν αντιμετωπίσεις συνολικά τον αντίπαλο, τον δολοφονικό ολοκληρωτικό καπιταλισμό της εποχής μας, τις αντεργατικές αναδιαρθρώσεις του που με σκληρή ταξική προσήλωση εφάρμοσε η προηγούμενη και απειλεί να εφαρμόσει η επερχόμενη κυβέρνηση της ΝΔ, με την αστική αντιπολίτευση (ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ακροδεξιά) «πειθαρχημένη» στο ίδιο πλαίσιο. Απέναντι στη στρατηγική επίθεση του κεφαλαίου το ΚΚΕ δεν αντιπαραθέτει μια συνολική αντικαπιταλιστική πολιτική ρήξης και ανατροπής των κεντρικών πυλώνων της αστικής πολιτικής. Δεν προβάλει στόχους ρήξης με την ιδιωτική ιδιοκτησία για την κατάργηση της, με το αστικό κράτος για τη συντριβή του. Γι αυτό ο οικονομισμός, η γραμμή εκδημοκρατισμού των κρατικών μηχανισμών, η εμπλοκή στη λογική των αστικών κυριαρχικών δικαιωμάτων, ο περιορισμός του ορίζοντα των αγώνων στις συνέπειες της αστικής πολιτικής και η επίμονη άρνηση της ανατρεπτικής ισότιμης κοινής δράσης στο κίνημα. Όλα αυτά δεν συγκροτούν ανατρεπτική αντιπολίτευση και επαναστατική νικηφόρα Αριστερά.

▶Μπορεί να καλύψει αυτή την ανάγκη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Στις εκλογές της 21/5 είχαμε μια θετική ανταπόκριση, αν και σε χαμηλά ακόμα εκλογικά επίπεδα, από ένα ευρύτερο πολιτικό δυναμικό που επιμένει ανατρεπτικά, αντικαπιταλιστικά και μάλιστα σε ανεξαρτησία από ρεφορμιστικά και νεορεφορμιστικά σχέδια. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι το πολιτικό ρεύμα της αντικαπιταλιστικής-επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα έχει βάθος και αντοχή και στο πεδίο αυτό αναπτύσσει την πολιτική της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η ισχυροποίηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στις εκλογές της 25/6 θα δώσει μεγαλύτερη ώθηση στη συγκρότηση και υπεράσπιση μιας ανεξάρτητης μετωπικής επαναστατικής αριστεράς. Οι αποφάσεις της πρόσφατης συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ορίζουν την πολιτική της πρόταση για το αντικαπιταλιστικό εργατικό κοινωνικο-πολιτικό μέτωπο, που θα εκφράσει και θα συμπυκνώσει πολιτικά την ανατρεπτική δυνατότητα και προοπτική της οργής, των αντιστάσεων και των διάσπαρτων αγώνων της εργατικής τάξης και της νεολαίας και τα πεδία της πάλης ενάντια στον ρατσισμό, τον σύγχρονο φασισμό και τις έμφυλες διακρίσεις και καταπιέσεις.

▶Με ποιο τρόπο θεωρείτε πως πρέπει να κινηθεί η αντικαπιταλιστική κομμουνιστική Αριστερά μετά την 25η Ιούνη;

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΝΑΡ δεν θα περιμένουν μια σύγκρουση που μοιάζει αναπόφευκτη. Θα αναλάβουν πρωτοβουλίες για να προετοιμάσουν τους όρους ενός αγωνιστικού ξεσηκωμού,

με ενιαία πολιτικά αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά, με στρατηγική στόχευση και νικηφόρα προοπτική.

Μιλάμε για πολιτικό σχέδιο και πολιτικές πρωτοβουλίες που θα ανοιχτούν τολμηρά και θα δώσουν ώθηση στο πλατύ δυναμικό -πρωτίστως νεολαιίστικο και εργατικό- που στάθηκε μαχητικά και στο κίνημα και στη σκληρή ιδεολογικοπολιτική σύγκρουση των εκλογών. Υπάρχει σημαντική δυνατότητα να ενεργοποιηθεί και στην ανατρεπτική τάση εργατικής χειραφέτησης και στο αντικαπιταλιστικό εργατικό μέτωπο στο κοινωνικό και πολιτικό του επίπεδο αλλά και στην στρατηγική επιλογή για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα. Με μια τέτοια τακτική μπορούμε να συμβάλουμε στην αλλαγή των συσχετισμών στην αριστερά αλλά και του τοπίου στον αντικαπιταλιστικό χώρο σε ανυπότακτη επαναστατική κατεύθυνση.

▶Έχει ξεκινήσει η πρωτοβουλία για τη συγκρότηση σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος, αλλά κινείται αργά. Μήπως είναι πολυτέλεια στη σημερινή δύσκολη εποχή;

Δεν μπορεί, πλέον, να αμφισβητήσει κανείς ότι, ως ΝΑΡ και ως αντικαπιταλιστική κομμουνιστική αριστερά καθυστερούμε, κυρίως, σε στρατηγικό επίπεδο. Στην επεξεργασία και στην προβολή του αναγκαίου προγράμματος που, πολιτικά στη νέα ιστορική περίοδο, μπορεί να αναμετρηθεί συνολικά και να αναδείξει μια στρατηγική απάντηση και πρόταση εξουσίας στο καπιταλιστικό «ΤΙΝΑ», στη φτώχεια και στον πόλεμο, στην εκμετάλλευση και στην καταπίεση, στη σήψη και την παρακμή, στην αποξένωση και στην περιβαλλοντική καταστροφή που απειλεί την ίδια τη ζωή μας.

Πρακτικά μιλώντας, επείγει η ανάπτυξη ενός σύγχρονου προγράμματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης, ανασυγκρότησης και εμφάνισης με μαζικούς όρους της σύγχρονης εργατικής πολιτικής με μια ενιαία συνολική πρόταση στρατηγικής και τακτικής. Πρόκειται για το πρόγραμμα των κομμουνιστών/τριών της επαναθεμελίωσης που περιέχει τις κατευθύνσεις και τα μέτρα που θα εφαρμόσουν, αμέσως μετά την επανάσταση, τα όργανα της εργατικής εξουσίας, για να συντρίψουν την παλιά κατάσταση και να πραγματοποιήσουν όλους τους ριζικούς μετασχηματισμούς στη μετάβασης προς την πλήρη κομμουνιστική χειραφέτηση. Πολιτική αιχμή και τμήμα του προγράμματος της εργατικής εξουσίας είναι το αντικαπιταλιστικό πλαίσιο πάλης που ανταποκρίνεται στις σημερινές ανάγκες και τις εμπειρίες των εργαζομένων και το επίπεδο της ταξικής πάλης.

Ως ΝΑΡ μαζί με την Πρωτοβουλία για σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής

απελευθέρωσης διαμορφώνουμε συγκεκριμένο σχέδιο των αναγκαίων βημάτων, πολιτικών και οργανωτικών.

Επιδιώκουμε να αναδείξουμε τις υπαρκτές δυνατότητες και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, για να μπούμε σε μια νέα φάση συγκέντρωσης κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων για τις μεγάλες κοινωνικές και πολιτικές αναμετρήσεις που έρχονται. Έχουμε συνείδηση ότι έχει κλείσει ο κύκλος διαχείρισης της «υπαρκτής αριστεράς». Είναι περίοδος τομής που απαιτεί επανεξέταση όλων εκείνων των επιλογών, στρατηγικών και τακτικών οι οποίες οδήγησαν το εργατικό και κίνημα στη σημερινή αρνητική κατάσταση. Από τη σκοπιά της επαναθεμελίωσης του κομμουνιστικού κινήματος απαιτείται απάντηση αρχών στην δυσφήμιση της αριστεράς με την κυβερνητική διαχείριση του υπαρκτού καπιταλισμού στο όνομα της, αλλά και στη δυσφήμιση σοσιαλισμού κομμουνισμού με την αναπαλαίωση της λογικής του «υπαρκτού σοσιαλισμού». Από τη σκοπιά αυτή η βλέπουμε τη συμβολή μας σε μια ισχυρή ΑΝΤΑΡΣΥΑ και αντικαπιταλιστική επαναστατική αριστερά. Και όλα αυτά όχι για το νοικοκύρεμα και την επιβίωση του «χώρου» μας αλλά ως απαραίτητα όπλα για ένα νικηφόρο πολιτικό εργατικό κίνημα ανατροπής το οποίο θα ανοίξει δρόμους επαναστατικής αλλαγής.

Πηγή: ΠΡΙΝ